

หัวข้อ	การศึกษาความคาดหวังของประชาชนในชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิต่อแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง กรณีการขยายตัวของท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิในอนาคต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.เมธา เกตุแก้ว
ชื่อนักศึกษา	นายตุลทัต โดนสันเทียะ
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาความคาดหวังของประชาชนในชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิต่อแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง กรณีการขยายตัวของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในอนาคต มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 3 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง 2) เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนในชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิต่อแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนในชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิต่อแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง

จากการสำรวจพบว่าประชาชนที่อยู่อาศัยโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยสำรวจทางด้านทิศเหนือและทิศใต้ของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ด้านละ 200 ตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.8 ซึ่งมีอายุระหว่าง 21 – 40 ปี ร้อยละ 51.3 มีการศึกษาระดับมัธยมปลายและปวส. ร้อยละ 29.3 โดยประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขายเป็นอาชีพหลัก ร้อยละ 27.3 ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 30.0 ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว ร้อยละ 47.0 และอาศัยอยู่ในชุมชนมาแล้วเป็นระยะเวลามากกว่า 9 ปี ร้อยละ 43.3

โดยพบว่าประชาชนที่อยู่อาศัยโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีความคาดหวังต่อแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง เมื่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีการขยายตัวในอนาคตอยู่ในระดับคาดหวังมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ซึ่งแนวทางที่มีระดับความคาดหวังสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ แนวทางการลดเสียงที่เครื่องบิน ($\bar{X} = 4.30$), แนวทางการบินที่ลดเสียง ($\bar{X} = 4.25$), และแนวทางการจัดตั้งโครงการจากความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันการลดจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากเสียงที่เกิดจากกิจกรรมการบิน ($\bar{X} = 4.19$), ทั้งนี้ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าระดับความคาดหวังที่ค่าเฉลี่ย 4.09 และ 4.07 ตามลำดับ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับที่

เห็นด้วยมากและมีระดับความคาดหวังมาก และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระหว่างระดับความคาดหวังและระดับความคิดเห็น โดยใช้สหสัมพันธ์อย่างง่าย พบว่าระดับความคาดหวังและระดับความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กันในภาพรวมระดับสูงและมีทิศทางบวก ซึ่งหมายความว่าเมื่อตัวแปรตัวหนึ่งเพิ่มหรือลดลงอีกตัวแปรหนึ่งก็จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงไปด้วย

ผู้ศึกษาพบว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ 3 ด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และปัจจัยด้านลักษณะชุมชน 3 ด้าน ได้แก่ ประเภทของอาคารสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับผลกระทบ ที่ตั้งชุมชน และระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน มีระดับความคาดหวังที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่อีก 2 ปัจจัย อันได้แก่ ปัจจัยด้านเพศและรายได้ต่อเดือน มีระดับความคาดหวังที่ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ผู้ศึกษาเสนอแนะให้นำแนวทางการจัดการมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานตามแนวทางของสำนักงานบริหารการบินแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Aviation Administration: USFAA) ซึ่งมุ่งเน้นการลดจำนวนผู้ได้รับผลกระทบอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยกิจกรรม โครงการ และการสนับสนุนเพิ่มเติมจากทางภาครัฐ และผู้ศึกษาเสนอแนะให้ประยุกต์ใช้รูปแบบกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเป็นแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง กรณีการขยายตัวของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในอนาคต นอกเหนือจากแนวทางที่ใช้ในปัจจุบัน

คำสำคัญ : ความคาดหวัง การจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยาน การขยายตัวของท่าอากาศยาน